

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI ÉS VENDÉGLŐI ALKALMAZOTTAK SZOCIÁLIS ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Budapest: Egész évre 10 K. Fél évre 5 K.
 Vidéken: Egész évre 8 K. Fél évre 4 K.
 A szabadszervezet tagjai a lapot ingyen kapják.

Megjelenik minden hó 5-én és 20-án.
 Telefon-szám: 59-32.
 Lapzárlat minden hó 1-én és 15-én.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
 VIII. kerület, Fecske-utca 45. szám, II. emelet,
 ahová a kéziratok, levelek és penzküldemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.

Felhívás a szervezett éttermi segédekhez!

Szaktársak! A főváros szervezett munkássága szerdán, május 1-én, a munka nemzetközi ünnepén „ünnepi felvonulást” rendez. A felvonulásban az éttermi segédek szabadszervezete is jelzőtáblával részvesz. Gyülekezés szerdán délután fél 2 órakor a Szauer-féle vendéglőben, Szentkirályi-utca 4. sz. A májusi jelvény kötelező.

Bojkott.

Bojkott alatt áll: A «Fogadó» című fér-celmény, amely a pincérekön élőködik. Szervezett pincér a «Fogadót» nem olvassa!

Figyelmeztetés.

A «Budapesti Pincér-Egylet» körhelyiségei VIII., Rákóczi-ut 9/b alól, valamint az egyesület munkaközvetítő irodája IV., Molnár-utca 37-39 alól folyó évi május hó 1-jével VIII., Stáhlly-utca 7. sz. alá (Rókus-kórház mellett) helyzetetnek át. Telefon 59-32 és 94-24.

A kollektív szerződés lényege és értelme.

(B) Folyó hó 11-én, csütörtök éjjel 12 órakor és 18-án d. u. 4 órakor összejöttek a szervezett éttermi segédek és egy «vita-ülést» rendeztek a kollektív szerződés lényegéről, értelméről és fejlődéséről. Sorvasztó, fest és lélekromboló nehéz munka után jöttek össze, akkor, amikor még az állat is — pihten. Összejöttek, hogy a tudomány fegyverével megállapítsák a pincérmunka-galomban indító rugót, a kollektív szerződések kialakulását, mint a gazdasági fejlődés szük-szerű következményeit a munkásmoz-galomban, hogy objektív bírálattal kilá-mozzák a kollektív szerződések előnyeit és hátrányait, úgy a munkásokra, mint a munka-adókra nézve, hogy megvilágítsák a kollektív szerződések gazdasági értelmét és lényeg-tét s végül, hogy mindebből leszűrve a reális következményeket, rámutassanak arra a fényes igazságra, hogy a pincér mint munkás, a mai osztályokra szakgatott tár-sadalomban mint a munkásosztály tagja áll a — nemzetgazdaság (Volkswirtschaft) történetében. Világos tehát, hogy a vita-ülés előadója sem juthatott más konkluzióra, mint hogy a pincérek harca osztályharc, harca a pincérosztálynak a munkátató osz-tály ellen, amennyiben az egész társadalom története nem más, mint osztályharcok története. Hiszen már a kommunisták kiált-ványában világosan meg van állapítva, «hogy szabad és rabszolja, patricius és plebejus,

nemes és jobbág, céhmester és mester-legény, kurján; elnyomó és elnyomott, örökös ellentétben állottak, szakadatlanul majd lappangó, majd nyílt háborút viseltek, olyan háborút, amely mindenkoron vagy az egész társadalom forradalmi átalakulá-sával, vagy pedig a harcban álló osztályok együttes elpusztulásával végződik». És így a pincérek mint proletárok, mint az elnyom-tott nagy munkásosztálynak elnyomottjai állnak itt a mai osztályharcban, amelynek gazdasági fejlődése ime odanyomta kezükbe harci eszközül — a kollektív szerződést. Ez természetes! Hisz itt nem annyira a főnökök és az éttermi segédek harcolnak egymással mint emberek, hanem két hom-lokegyenest ellenkező gazdasági érdek harcol egymással: a főnökök gazdasági ér-deke, mint a kapitalizmus tagjai és az éttermi segédek gazdasági érdekei, mint a proletariátus tagjai. A faj, nyelv és a vallás-különbség itt teljesen mellékes és aki mást állít, vagy olyan merész és azt hirdeti, hogy az éttermi segédek mozgalma nem osztály-harc, vagy hogy ők nem tagjai a prole-tariátusnak, érdekeik tehát nem azonosak a többi szervezett munkástevéreik ér-dekeivel, az az ember a faj, nyelv és vallás-gyűlöletet hirdeti a pincérek között és vagy egy megkötni való örült, akinek nem za-bad szabadon járni, hanem tébolydába való, vagy pedig egy közveszélyes gonosztevő, akit fel kell huzni a legelső lámpasavra! És dacára annak, hogy minden ép elméjű éttermi segéd tisztában van társadalmi hely-zetével, mégis akadnak merész keresztény-szociális himpellérek, akik holmi nemzeti szírehangokat hallatnak és puffogó nem-zeti frázisokkal és keresztény-szociális feszü-letekkel handabandázva, azt szeretnék, hogy az éttermi segédek szervezett sorait meg-bontva, lehetetlenné tegyék a B. P. E.-nek a kollektív szerződés megkötését az ipar-társulattal.

A sötétben bujkáló himpellérek akna-munkája nem fog sikerülni! A szervezett éttermi segédek ma már nagykorúak, akik nem ülnek fel megfizetett újságírók frázi-sainak és ideológia helyett a tudomány fegyverével keresik az igazságot, a való életet. És azoknak, akik elég elvetemültek azt állítani, hogy a pincér nem proletár, tehát nem munkás, vagy legalább is nem ipari munkás, az ipartörvények 88. §-ával

válaszolunk, amely azt mondja: «Az iparos és segéde közötti viszony szabad egyez-keedés tárgya». És ha vannak sötétejjü ala-kok, akiknek ez nem elég, azok olvassák el a kereskedelmi miniszternek 1888-ban 719. szám alatt kiadott következő rende-letét: «Vendéglőkben, fogadóokban, kávé-házakban, vagy kávéházakban alkalmazott pincérek stb. iparossegédeknek tekintendők». A szervezett éttermi segédek tehát azt mondják, hogy ők ipari munkások, tagjai a szervezett ipari munkásságnak, akikkel közös a sorsuk, közös az ellenségük, közös a küzdelmük, akikkel együttéreznek és küz-denek. És hogy ma kollektív szerződéssel küzdenek, az természetes. Természetes azért, mert hiszen ha szét vannak forgácsolva, a szabad egyezkedés rájuk nézve tényleg nem «szabad», mert a munkát olyan feltételek mellett kénytelenek elvállalni, ahogy az nekik kínálva lesz. Már pedig, milyen hülye állítás az, hogy ők a főnökökkel együtt szervezedejenek, amikor a munkát a főnök kínálja, ők pedig éppen azért szervezede-nek, mert be akarnak folyni saját munkájuk feltételeinek a megállapításába, amelyekbe pedig, ha szét vannak forgácsolva, vagy gazdasági érdekekben a főnökökkel puszta-pajtások — befolyoniok lehetetlen.

Ezért van szükségünk nekünk a szakértási szeretetre, a szolidaritásra, az organizációra — valláskülönbség nélkül. Ezért reformáltuk moderné a B. P. E.-t. Ma már az éttermi segéd nem magára hagyott munkás, hanem tagja egy modern szervezetnek, szeme egy nagy láncnak, egy darab kő egy nagy épü-letből! Ami őt szakmailag érinti, a fel-tételek, amelyek alatt dolgozik, az már nem az ő magánügye, hanem ügye a szakmá-nak, ügye a szakszervezetnek. Nem szabad lenni egy munkásnak sem, aki a kollektív szerződésben meghatározott munkabé-árszá-bálynál olcsóbban dolgozik. Nincs licitáció, nincs konkurrencia! Az erő abban rejlik, hogy a munkafeltételek egységesek és szolidárisan megállapítottak. Tiszta sor tehát, hogy ez az egység, ez az erő fáj mind-azoknak, akik ellenségei az éttermi pincér-munkásság szervezkedésének, akiknek az érdekük, hogy egy sötét reakció kelet-kezzék, amelynek titokban fizetett újságírói és huligánjai bejárják az országot és butító rőpiratokkal igyekeznek rést ütni egység-günkön.

De kardinális tévedés a munkáltatók ama felfogása is, hogy ők a kollektív szerződés megkötésében csak „objektumok”, akik támadva lesznek és akiknek védekezni kell, akiknek testén keresztül a szálloda- és vendéglő-iparban kifejlődő gazdasági kapitalizálódás végighúzódik. Ők azt mondják, hogy a szerződés csak a mi előnyünk, mert mi nem állunk a szabad egyezkedés piacán egyedül — hanem bent állunk egy szervezetben. Az urak elfelejtik, hogy a pincérproletárnak nincsen tőkéje, hanem csak munkacereje és már egyedül ezért nem beszélhetnek „szabad egyezkedésről”, egyforma faktorokról, egyenjogú szerződés felekről, hanem csak akkor, ha a munkások egy gazdasági szervezetben centralizálódtak. Különbösen nem kívánjuk azt, hogy a főnök urak ne szervezkedjenek. Hát miért kívánjuk ők ezt fölünk? Sőt tessék szervezkedni, hisz az uraknál könnyű lesz az, amennyiben pártjukon áll a magyar „nemzeti államhatalom” minden törvényével és közegeivel.

Tagadhatatlan, hogy minden kollektív szerződésnek vannak előnyei és hátrányai, úgy a munkáltatók mint a munkások részére, hanem ezekre majd következő számunkban visszatérünk. Most csak álljon itt megdöntöhetően igazságként, hogy minden kollektív szerződés, melyet a munka a tőkével köt, mindenek felett az ország nemzetgazdasági érdeke! Kollektív szerződésnek nélkül az ország gazdasági érdekei gyakran ki vannak téve a legveszedelmesebb gazdasági válságoknak. És éppen azok, akik éjjel-nappal szüntelen azért sirnak, mert az éttermi segédek modern szociáldemokrata alapon szervezkednek és akik annyit bögnék a haza nevében, szálljanak magukba és ne felejtsek el, hogy mennyit ártanak a sztrájkok és a munkakizárások az ország, vagy hogy az ő nyelvével írjuk: a „haza” érdekében. A kollektív szerződés lényege egy szükséges forma, amelynek keretében a gazdasági differenciák elsimulnak. A kollektív szerződés az „állam” érdeke, amely az ipari szakmákban és üzemekben megszűnteti a gurillharokat... Lényegének az az értelme, hogy a gazdasági disszonanciának egy átmeneti kiegyezését létrehozza, egy bizonyos fegyverszünetet jelent, amelynek tartama alatt az „ultima rációk” veszedelmének Damokles-kardja megszűnt fenyegetni az ország gazdasági életét.

Ne mondja tehát senki, hogy a «Szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata» és a «Budapesti pincéregylet» között egy kollektív szerződés megkötése nem érdeke a magyar vendéglős iparnak. És ha érdeke, ez a budapesti szervezett éttermi segédek érdeme lesz, akik a tudomány hatalmas fegyverével birtokukban tovább fognak haladni a szociáldemokrácia útján; akik nem fognak megriadni holmi megfizetett keresztény szociális reakciótól, amely sokkal gyengébb, semhogy az igazság szerkeit ki bírja zökkenteni rendes kerékvasásból.

A keresztény - szociálisok csufos kudarca.

A «Fogadó», ez a szajkószájú hazug lap, aki még legutóbbi lapjában is annyit összefirkált, hogy így meg úgy, majd megmutatja ő a «nemzetközi gyerekeknek», így meg úgy, a Sas-körbe hirdetett gyűlést el kellett halasztani. «mert oly sokan jelentkeztek a vidékről, hogy a Sas-kör kicsinynek bizonyult», nohát ezek a senkik e hó 17-én megakarták tartani az «elhalasztott gyűlést» a Vigadó kistermében — ha tudták volna. Csakhogy ott voltak ám a nemzetközi gyerekek is, a szervezett éttermi és kávésegédek. És akik ott voltak, azoknak örökké feledhetetlen lesz az a csufos kudarc, amely az «Országos Szent Pincér Szövetség» cégére mögé bujt keresztispókokat érte, akiket

bebizonnyult a mi jóvendőletünk: a «Zalán futása».

Az értekezletet valami Bihar Jenő győri kereszties hírlapíró, «diszpincér», Matsád János közveszélyes fűzfa poéta, Szultán Flór — a «Gyöző», nyugalmazott sörgyáros és «szakiró», Sarkadi József nagyváradí scholletőrszem és záptojás céltábla és Gyenes Manó, született pincér-ügyszés és «jogtanácsos» hívták egybe. Amint látni tehát, a svindliszövetség nagydobosai között mindenféle fajta ember található, csak pincér nem. A «nagygyűlés» lefolyása a következőképp történt:

Már kora délután 2 óraker szaktársaink megtöltötték a Vigadó-utcát és fel-alá cirkáltak. Egyesek beakartak jutni a gyűlésterembe, de egy kétározttás rendőrfogalmazó, kinek nevét nem lehetett megtudni, vagy 20 darab Boda-kozakkal megtagadta a belépést azzal az indokolással, hogy még nincsenek itt az egybehívók. Végre 3 óraker megérkeztek a «vezérek» és a fal mellett felsompolyogtak a gyűlésterembe. Erre vagy 400 éttermi és kávésegéd elvtársunk felment és követelte a bebecsátást azzal az indokolással, hogy: «a mi bőrünkön van szó — ott akarunk lenni a határozatnál». De a rend éter óre, a kiküldött pártatlan fogalmazó ur, 20 darab kozakkal ellátta a bejáratot és csak azokat engedte be a nyilvános gyűlésre, akiknek meghívójuk volt. Matsád a legsemetlenebb ábrázattal odaállt az ajtó elé és ő kommandírozott a fogalmazónak, hogy kit szabad beereszteni. Erre kitört a vihar és ilyen szavak röpködtek a levegőben: gazemberek, népbuítók, kereszties pókok stb. De Sarkadi-Flórék ezzel mitem törődve, mégis megakarták tartani a «diszgyűlést» — pincérek nélkül. A gyűlésből kizárt 400 szaktársaink erre lementek az utcára és négyes sorokban felállva a főkapitányságra mentek, hogy a rendőrfogalmazó eljárását feljeltessék, azonban dacára minden rendőri terrorizmusnak így is 40 szervezett éttermi és kávésegéd bejutott a gyűlésterembe, ahol a népbuítók a nyilvános gyűlést — elűh és gyező nélkül akarták megtartani. Erre Honyek Lajos szaktársunk figyelmeztette a rendőrfogalmazót a törvényre s ezek után a fogalmazó ur utasította Sarkadi, volt bádogosmestert és rendőrspiclilt, hogy választasson a gyűlés vezetésére elnököt. A keresztiespókok látva, hogy senki pártjukon nincsen, visszavonták a gyűlés bejelentését. Közben Bihar Jenő röpiratgyártó, egy győri csuhás-lap tasczója és Gyenes Manó-ügyszés-ur megugrottak, két jól irányított záptojás pedig Sarkadi titkár ur fejét találvá, annak ábrázatán végigcsurogva, ráesett az «alapszabályokra». A 300 koronás havi honoráriumú spekuláló jóvendőbeli titkár ur pedig jajveszkelve ordított: «Fogalmazó ur, az istenne kérem, tartóztassa le, jaj, jaj, tönkre vagyok téve!» De a fogalmazó ur senkire a tojásbombok dobását rá nem bizonnyithatta, amelyek valószínűl isentől eredve, felülről potlyantak a hitehagyott keresztényszociális homlokára, onnan pedig a «sárgák» szervezni akaró alapszabályokra, amelyek ezekután tényleg sárgák lettek. Érdekes, hogy a szent szövetségiék 8, mond nyolcan voltak és köztük négy nem is volt pincér. A négy félrevezetett győri pincérszaktársainkat mi még elve felvilágosítottuk a helyzetéről, amire ők is megtagadták a szent szövetséggel való közösséget. Az «egybehívók» ezután a rendőrök sorsala között megugrottak és egy az utcán várakozó csukott konfliba menekíttek, ahova lelkes éljenzés helyett — löcítromok — röpködtek utánuk és elvágtattak a «Fogadó» szerkesztőségébe konyakozni. Ezekután a 400 kizárt szervezett éttermi és kávésegéd a főkapitányságtól visszerkeve, négyes sorokban a «Népszava» elé vonultak, hol a szervezett munkásokat éltetve és munkásdalokat énekelve, rendben szétoszlottak.

Ime, ez volt az «Országos Szent Pincér-Szövetség» alakuló közgyűlése.

Hódit a piros zászló.

(Saját tudósítónktól).

Mi, kassai pincérek is megelégteltük főnökünk «*atyai pártfogását*» és elhatároztuk, hogy mi is, mint öntudatos munkásokhoz illik, az osztályharc alapján szervezkedve fogunk küzdeni úgy az ügynökök, mint a főnökök kizsákmányolása ellen s így mi is biztosítani akarunk magunk számára egynapi pihenőt hetenként.

E célból f. hó 10-én éjjel 1 óraker a Stern-féle vendéglő nagytermében gyűlést tartottunk. A gyűlés elnöke Németh Sándor, jegyzője Fehér Frigyes szaktársak voltak. A gyűlésen Preusz, Martos és Molnár elvtársak beszéltek. Az előadók kifejtették, hogy mily kegyelentül lesznek a pincérmunkások is kizsákmányolva a mai társadalomban a munkáltatók s a vampir *zubringerek* által. Ha a pincérek meg akarunk szabadulni az ügynökök karmai közül és ha a szolgaság bilincseit le akarják rázni magukról, akkor csatlakozniok kell a szociáldemokrata munkások félelmetes táborához s így az össz munkássággal karöltve fogják magukat a tőke járma alól felszabadítani.

Molnár Miklós elvtárs felolvasta a nagyváradí pincérek szabad szervezetének szabályait, amit a gyűlés egyhangulag elfogadott. Ez után elnök felteszi a kérdést, hogy kívánják-e a gyűlésen megjelentek azt, hogy a kassai pincérek szabadszervezete megalkottassék. Mire a mintegy százan megjelent pincérek a szabadszervezetet megalkottatták.

Fehér Frigyes szaktárs indítványára a Fogadó című fércclapa és a «*Kereszties svindli*» szövetségre kimondták a legszigorubb bojkottot. (A butaság vámszedőinek itt is befellegzett. Szerk.) Üdvözüljük kassai szaktársainkat a piros lobogó alatt. Csak kitartás a szervezkedés nemes munkájában. Az öntudatos szervezkedés munkájának meg lesz a gyümölcse.

A sárgák szervezése.

A «sárgák» alatt a szervezett pincérmunkásság azokat gondolja, akik egy «Országos Svindli Pincér-Szövetség» megalakításához magukat eszközil eladták. Amikor az öntudatos éttermi segédek megindították osztályharcukat a szállodák és éttermek kapitalista cézárjai ellen, eleve tisztában voltak azzal, hogy a pincérség között még lesz egy pár sárga, aki tulipános koponyával, megköttyüdosodott agyvelővel képtelen lesz megérteni az éttermi segédek és kávésegédek szakszervezeteinek mély szociálpolitikai szükségességét. A Dávid Pálók és társaik csakhamar meg is jelentek a porondon és a szervezett pincérség csakhamar megismerte bennük: a sztrájktrő, a saját fejével gondolkodni nem tudó, a kerékkötő és bakafantokodni munkást, — a sárgák érdekes típusát. Emberek, akik évről-évre görnyednek egy kizsákmányoló munkarendszer alatt, akik ezer és ezer munkástársukkal évről-évre szakadatlanul húzzák a tőke igáját — reménytelenül, amikor munkástársaiak szervezkednek, szakegyeteket alakítanak munkafeltételeik javításáért, évtizedes bűnök és mulasztások helyrehozásáért — akkor ezek az emberek kilépnek munkástársaiak sorából, odaállnak az éttermi segédek és kávésegédek szervezetei elé és azt mondják: «én nem vagyok munkás, én nem akarok szervezkedni, én meg vagyok elégedve sorsommal, én nekem nincsenek materiális, szociálpolitikai érdekeim, melyek javításra és biztosításra szorulnának egy szervezett osztályharcban».

Hát nem érdekes emberek, nem érdekes típusok ezek? Hát nincs igazunk nekünk, amikor azt mondjuk, hogy az Országos Svindli Pincér Szövetség sohasem tudna megalakulni, ha nem volnának a pincérek között Dávid Pálók, Feltig Gyulák, akik mint a «sárgák» típusai eszközil odaadják

magukat! Hát nincs igazunk, amikor azt mondjuk, hogy az országos pincérszövetség, amelyet a Fogadó című fércelménylegények akarnak nyélibélni, svindli! Meglehet, hogy a Dávid Palik ezt tyukészleket képtelenek megérteni, de mi, szervezett munkások tisztában vagyunk azzal, hogy az «Országos Pincér-Szövetség» csak a pincérek becsapására és állatorban való tartására készül a Fogadó boszorkánykonyhájában, bizonyítja az, hogy ők nem svindli az, amikor a főnököket, mint inkább a főnököket iparkodnak megnyerni. Hát nem svindli az, amikor a főnökökkel akarják a pincérszövetséget megcsinálni? Mi köze a főnököknek a pincérekhez? Semmi. De különben nagyon jól tudják ezt azok a megrögzött legények, akik nem is annyira pincérszövetséget, hanem a pincérek elbolondításával és felhasználásával, a pincérek neve alatt egy «sárga szövetséget», egy sztrájkító intézményt akarnak a — főnökök számára.

Azokban nagyon tévednek mindazok, akik azt gondolják, hogy mi, szervezett éttermi segédek, komolyan vesszük a sárgák szervezésének lehetőségét. Az építőmesterek is azt gondolták, hogy ha kizárják kőműves munkástevéreiket a munkából, főnkre teszik az építőmunkások szervezeit és majd lesznek sztrájkítók, akik a munkások között az egységet megbírják dönteni. De tévedtek. Az építőmunkások *nyolc hónapja* vannak kizárva és még mindig állják a harcot — a győzelemig. Állják pedig azért, mert a szervezett munkások hetenként 20 fillérel támogatták kizárt munkástevéreiket, harcut nem hagyták elbukni és a munkások helyett a mesterek között bomlott meg az egység, akik már is keresik az utat, hogyan lehetne hamarosan kibékülni a szervezett építőmunkásokkal. És állják azért, mert a sztrájkítók, akikre a mesterek számítottak, nem léteznek máshol, mint a munkálatok fantáziájában. Így fognak járni azok a főnökök is, akik azt gondolják, hogy az országos pincér szövetség felállításával, megfogják bontani a szervezett pincérmunkások egységét. Nem fogják megbontani, mert bennük kizárni nem lehet s ha lehetne, itt is vannak szervezett munkástevéreink, a szervezett munkások, akik ha kell, anyagiilag is támogatni fogják ami osztályharcut. De nem tudják megbontani azért sem, mert éppúgy mint az építőmesterek sztrájkítói, a mi «sárgáink» is csak a főnök urak fantáziájában élnek, a valóságban pedig a Dávid Pálok és a Fettig Gyulákon kívül nincsenek sehol.

És ezért minden épelméjű embernek és józan főnöknek bele kell látni a svindli-szövetség veséjébe. Ez a társaság, amely ma még csak a Fogadó szerkesztőségében létezik, nem lehet komoly akadály annak, hogy a pincérmunkásságnak lappangó társadalmi szükségleteit kielégítse és szervezkezzék. Olyan elvülint intézményekkel, mint a fogadó svindlije — ma már nem lehet operálni. Hisz még annyit sem képesek elérni, hogy részükre hangulatot keltsenek. A hazugságok egész tárházával beországolják a «házat».

«Fogadó» című fércelményünkben összehordanak tücsköt, bogarat, nagyhangon beszélnek főnökökről, amikor még alapszabályuk sincs, a pincérekét akarják szervezni (már szervezve vannak. A szedő) és Győrött valami nem létező főnökök irak, akinek elnökül valami Bihar Jenő nevű újságírófiókat, a győri «Dunántúli Hírlap» keresztényszoziális fészületnyalagot szerveztőjét nevezte ki (?) s iratnak vele egy hülyeségtől csöpögő röpiratot; egy országos pincér-szövetséget akarnak és a főnökökhöz «titkos» — leveleket küldenek szét, amelyben felszólítják őket a csatlakozásra.

Amikor tehát azt látjuk, hogy ellenségünk csak hazugságokkal képesek kenyérüket megkeresni és magukat fentartani, a legnagyobb nyugalommal napirendre térhetnének az országos svindli felett, mint olyan nem tisztességes és komoly dolog felett,

amely javarészt a nyilvánosság kizárásával történik. Hogy miért bujkálnak mint valami gonosztevők a sötétben és hogy miért félnek a nyilvánosságtól, bebizonyították a múlt héten, amikor a főpincérekét akarták egy gyűlésbe beugrasztani a Vigadó kistermében, hogy foglaljanak állást a kávésegédek kollektív szerződése ellen. Természetes, hogy a szervezett pincérmunkások szíjjelugrasztották a sárgákat és a híres Sarkadi nagyváradi rendőrszpicli és a tulajpános fejt egybehívókat, akik közül Dávid Palik és Fettig Gyula főpincér «urakon» kívül mind elpárologtak. Látnivaló tehát, hogy az a t. társaság, aki a pincérekét akarja — szervezni, — fél a pincérekétől.

Piszkos «aknamunkájuk tikos manipulációjáról» ime itt közlünk egy dokumentumot, amelyet tucatszámra gyártva, szíjjel küldenek a főnökökhöz, előre kikötve azonban azt, hogy azok őket (a becsületesek) senkinek el ne árulják. A levelet egy munkálatától kaptuk, akinek nevét természetesen dolog, meg nem nevezhetjük. A levél így szól:

Igen tisztelt Főnök ur!

Mellékelve van szerencsénk szervezési munkálatunk eredményeképp a létesítendő «Országos Pincér Szövetség» alapszabálytervezetét azon kérelemmel küldeni meg, miszerint azt átolvassni és amennyiben annak intenciói az ön meggyőződésével nem ellenkeznek és üzleti fellegolásnak megfelelnek, az ilyeszen hagyott közpészében (margón) megjegyzéseit megtenni és azokat nekünk a folyó év március 2-ig visszajuttatni kérik.

Ne mőtőztessek megkülönböztetni azon, hogy munkálatunkhoz ezuton került ki szives véleményét, de mielőtt működésüket teljesen a lelkiismeret felzabaddításával megkezdendők, nem akarunk a személyes érinkezésel önnök üzleti kellemelenséget szerezni, viszont a mi becsületeszavunk addsa mellett biztosítjuk, közremunkálást főlünk senki meg nem tudja, hasonlóképp elvárjuk, hogy amennyiben, a mozgalommal nem rokonszenvezne, jelen leveletünk megsemmisíteni sziveskedjék.

Az esetben, ha t. Főnök ur a személyes érinkezést is óhajtana, úgy erre szervező bizottsági titkárnak feljogosítván, mőtőztessek őt a hely és idő megjelölése mellett magához hivatni, hogy minden oldalról a kérdésben teljes tisztázás után reményeljük, hogy *becsületes* munkatársaság leand a pincérség nagyfontosságú kérdésének megoldásában.

Teljes tisztelettel:

Országos Pincér Szövetség szervező bizottsága

Sarkadi József, b. titkár.

Tekintetes N. N. urnak

Helyben.

Érdekes dokumentuma a sárgák szervezésének a fészületnyalagot Bihar Jenő (diszfőpincér) keresztényszoziális tintakulinak, a győri nem létező fiók elnökének röpirata, amely csak úgy csöpög a sok jesusita-hazugságtól és rosszszakartu fordítástól. A röpiratról csak annyit jegyzünk meg, hogy a kávésnéknik, orsolyaszüzek és a papszamarak között óriási konsternációt keltett itt Pesten. Többen kijelentették, hogy a röpiratot elkerülhetetlen szükséges célokra használták el — anélkül, hogy olvasták volna. Egyuttal konstátáljuk, hogy nem csatlódtunk akkor, amikor azt mondtuk, hogy az Országos Sárga Svindli-Szövetség mögött nagyfejű kapitalista, pocakos pénzszesások fekszenek, akiknek érdeke a sárgák szervezése, mert különben a «Fogadó» szíjjel bélelt legényei nem bírnának röpiratokat ezerszáma gyártani.

Azonban hogy ez mily keveset árt nekünk, bizonyítja krisztuscsozó Bihar urnak szűkebb hazájából hozzánk érkezett következő levele egy szaktársunknak:

Levél Győröttől.

Örömmel adom szakszervezetünk tudomására, hogy Győrött a sárgák szervezkedése bukófelben van. Igaz, hogy sok kénszeren mentünk keresztül, mert egy pár főnök és megvásárolt főpincér házról-házra jártak, hogy a sárgák szervezésére az embe-keret erőszakolják. Aki ennek alá nem vetette magát, azonnali elbocsátással lett fenyegetve. Igaz, hogy én is aláírtam, de éppúgy mint más, én sem tudtam, hogy mit, csak annyit mondatok, hogy semmiféle gyűlésen nem jelenem, hisz hogy is jelentem volna, amikor elvemmel homlokegyenest ellenkeznek minden ténykedésük?

A vendégfőnök, mint aféle nyárspolgárok, végre megunták azt, hogy *bennünket* szervezzenek és hátrózatlan kimondták, hogy semmivel sem törőd-

nek, sőt amit a «Fogadó» újsására eddig aláírtak, azt is megsemmisítik, nem törődnek a pincérekkel és ha követeléseik olyanok lesznek, melyeket teljesíteni nem lehet — talpra fognak állni és ők *maguk fognak szervezkedni*.

Igy hát a dolgok természetes fejlődése folytán mihamar oda fognak jutni, hogy ugy mi, mint főnökök fognak ugyan szervezkedni, de nem együtt, nem közösen, hanem igen természetesen egymás ellen, egymással szemben. Így hát Győrött a sárgák szervezkedése rövid idő múlva «sárgaságban» fog pusztulni... Hisz már ugy is ideje, hogy a győri pincérség is a sötétből öntudatra ébredjen. Öntudatos szaktársaim nevében tehát örömmel áldoztóm a szakszervezet fővárosi tagjait.

Győr, 1907. évi április hó 8-án.

Szaktársi üdvözléssel

Gadl, T. L. szőlő.

Amint látjuk tehát, az egész «Országos Pincér-Szövetség» kérdése nem egyéb éres lármánál és egy pár éhenkorász veszélyeztetett egzisztenciájának a megmentésénél. Azonban a szervezett pincérmunkásságnak sokkal érettebb, semhogy komolyan venné a porondon megjelent kóklerek komédiáját.

Egy röpirat.

«Nemzeti vagy nemzetközi. Társadalmi béke vagy osztályharc?» Eme hangzatos címe alatt jelent meg egy füzet a «Győri-egyházmegyei könyvnyomda» révén, ami elég ok arra, hogy minden becsületes szervezett munkásban gyanut keltsen. Így gyanut keltett bennem is és nem is csatlódtam, mert belseje a legfurcsább keresztényszoziális farizeuskodás képében iródoit, kivéve az előzőt, amelyet mintha már olvastam volna valahol «Marx és Engels válogatott műveiben», ezeknek a fővárosi nemzetközi szociáldemokratának a munkájában.

Milyen furcsa típusai az emberiségnek ezek a papi csuhák ráncaiba bujt keresztényszoziálisok. Az «Országos Pincér-Szövetség» még meg sem alakult, csak egy-két beteg agyvelejt ember fantáziájában, de már is *fiókat* szült és amit a győri fiók (?) bizonyítja: az ilyen abnormalis, természetellenes szüléseknek abnormalis hajtásai szoktak lenni. És a fiók a meg nem született anyaezgyesület utatására egy füzetcskével árasztja el az országot, persze lehetőleg csak a vidéket, mert sejtí, hogy ott még akad egy-néhány józanul gondolkodni nem tudó, sőtét elméjű pária és egy-két «győri, pécsi és zombori kocós kisvendéglős, vagy mondjuk fogadós», akik elnökségi viselkedésben szenvednek. És érdekes: amíg a fiók utatásokat vesz a nem létező központtól, ez a nem létező anyaezgyesület itt a fővárosban teljesen elvesztette talaját a főszűt vezetőikkel, a Flór és Sarkadi-kompaniával együtt.

Ilyenkor mit kell tenni? Röpiratot kell kiadni. És kivel kell azt kiadni? A győri nem létező fiókkal, vagyis: az Ausztria-Bécses megbarátkozni nem tudó Bihar Jenő urral, — a keresztés vitézzel. Bihar Jenő ur, a győri nem létező fiók elnök. Mi, a magyarok erős istenétől elrugaszkodott és a világkultúrától elmaradt fővárosi hazatitni éttermi segédek, sosem ismertük Bihar Jenő urat, csak a 17-ikén «lezenabonázott» közgyűlésen (?) ismertük meg őt és mi mondhatjuk, hogy egy a nagy tudományokban megszűlött férfiu helyett egy tacsoktól látunk s csak annyit mondhatunk, hogy keveset ért a pincérmesterséghez, még ha Győrben élnek is. Ajánlok a győri pincéreknek, hogy a jövőben jobban válasszák meg az elnököket, különben igen furcsa színben fognak feltűnni az ország öntudatos pincérei előtt. (A győri kolbász jó hírnevét nem ütük meg.) Avagy talán a most Győrben felállítandó szakiskola tanfolyama hallgatók hiányában szenved? Reméljük, hogy Bihar Jenő ur, a «diszfőpincér» is el fog járni a szakiskolába és mi a szakiskola tanfolyamainak hallgatása után majd egészen más «eleményt» tételünk fel Bihar Jenő urról, mert a győri szakiskolától mi rettentő sokat várunk.

Azonban citáljunk Bihar ur röpiratából: «A pincéreknek nincs mit keresnie a külföldön, Bécsben, a németnél! Nem indokolja gazdasági érdek, tiltja a hazafias kötelesség!» Tyűh, azt a selyemgatyás, pipaszárlábu és palacsintászájú menyországát annak a nyomorult Ausztriának, ha mi ezt tudtuk volna, soha, de sohasem lettünk volna cucilisták. Igaz is, mi a fényességessé krucifixumot keres a «keilner» a nimetnél? Nyelvek? — kell a fészkes fenének! Nem elég, ha a kellner magyarul nyelvel? Maradjon a talián a podagrás hazájában és ne bontsa meg Mária országának békeességessé nyugodalalmát. Igaz, hogy Öltök apánk, a szakiskolák örökös ünnepeit megnyitóját, a multkor gyönyörűen beszélt a «külföldről», a nyelvismereiről, még Ausztria-Bécsről is és ami mind, mind egy jó pincérnek gazdasági érdekéhez tartozik; de Glück apánknak valószínűleg sokat szabad össze-vissza beszélni, ugy-e, Bihar uram?

Hogy a magyar pincér először «kellner» volt a régi jó időkben, hogy minden kulturát, ami drága «hazánkban» ma él, a külföldről hurcoltuk be és a tatárfeju nimetől loptuk, hogy minden modern erkölcs, szokás, viselet, irodalom, művészet a nyugoti kulturállamoktól vétették át a magyar keleti balkán államba, ez mind sífai, hogy magyarul beszéljék. Mert épp úgy, mint ahogy eredeti magyar patent a szegedi rózsapaprika, a tiszaújleki bajuszpedró, a tulipános magyar ipar ónáló vám nélkül. (böhmischer griff), a győri magyar svéd gyufa, a Darányi Ignác és a győri kolbász, épp olyan eredeti patent Bihar ur röpirata «nemzeti alapon», amelyre bátran irányomatják hazánk árva szüzei a tulipános belyeget. Mi még csak mindebbe bele tudnánk nyugodni, de hogy Bihar ur a «pincérkar» nevében bőgi el siráimját a haza megszentelt nevében, — ebbe, a kutyafajtának a nimetnek, még mi, ostoba pincérek, sem tudunk belenyugodni. Mert Bihar ur, igaz, hogy a nem létező győri fiók elnöke és «diszpincér», de soha még generálsaftal le nem öntötte magát, lévén ő nem pincér, hanem egy csuhás lapnak a tintakulija. A röpirat tehát ezért helytelen helyről repült ki a nyilvánosságára, mert, kérem, ez már igazán nem generálsaft, hogy mindenre alkalmazható legyen, legfeljebb arra, hogy magukat vele a sötétben, az országos szövetség háta mögött bujkáló munkálató uraimék loentsék. Ne bántsa önt, Bihar uram, a pincérek és főnökök között fennálló differenciát elsimítsa. Majd mi elsimítjuk. Ha a főnököknek elég pénzük és kedvük van arra, hogy egy pár embert kitartsanak, ám tegyék meg, de akkor védje csak ön a főnök urak érdekét és hagyja kézbén a «pincérkart», akinek nincsen szüksége «kittartottakra». Mert amint ön ártatlan füzeteckéjének Marx-tól átvett előszavában nagy bölcsen írja: «az egyedül álló embert elnyomja a tőke, a verseny. Tehát szövetkeznünk kell, mert kizsákmányolnak bennünket». Tehát ha kizsákmányolás van, nem lehet társadalmi béke. Ha pedig nincsen társadalmi béke, akkor társadalmi osztályok vannak, akiknek külön «osztályérdekeik» vannak, amelyek szövetkezőseknek jutnak kifejezésre. Ha tehát társadalmi béke volna, nem volna szükség «Szövetkezőkre» és mert szövetségre szükség van, nincsen béke, de van «osztályharc». Tehát ne bolondozzék, Bihar uram. A pincérkar tudja, hogy mit akar s már hat hónappal ezelőtt a fővárosi pincérek be is nyújtották «egy országos szövetségnek az alapszabályait».

És még egyet, Bihar ur: «A szállodai és vendéglői ipar épp olyan nemzetközi tényező, mint az ön anyaszentegyháza». Mi az «idegen forgalmat» szolgáljuk. És ha a fővárosi szállodásainak és alkalmazottainak csupán Tulipánia fajmagyarjai után kellene élnie, ugy bizony a nagyhaseresztés helyett felkopna az álluk. És hogy a főváros és az ország pincérei az anya nélkül szült győri fiókra bizza ügyes-bajos dolgait, kőve

hiszem; s ha ön zászlót akar bontani, még ha kéket is, tessék a fővárosba jönni, hogy ellenőrizni lehessen, mert csak az oly mozgalomnak van létjogosultsága, amely az ország szívéből indul ki, ahol a többség van; mert mi már okultunk, Bihar uram... «Flór, Ujkor, Szeged, Iparbank»... a többit már ugyis tudja minden öntudatos pincér...

L. K.

SZEMLE.

Figyelmeztetés. A *bizalmiférfiak értekezlete mint rendesen, minden hétfőn d. u. pontban 4 órakor, a szervező bizottság ülései minden szerdán d. u. 4 órakor, a szokott helyen lesznek megtartva. Kérünk pontos megjelensé.*

Pincérsztrájk Párisban. Mint bennünket párisi tudósítónk értesít, szerdán, folyó hó 17-én az éttermi és kávéházi pincérek legnagyobb része sztrájkba lépett. A sztrájkra okot az szolgáltatott, hogy párisi szaktársaink a munkaidő rendezését és meghátározott bért követeltek. Mísem természetesebb, hogy a modern Páris éttermi és kávéház urai szaktársaink jogos követeléseit megtagadták. Mire párisi szaktársaink sztrájkba feleltek. Azon éttermeket és kávéházakat, melynek személyzete még nem csatlakozott a mozgalomhoz, a rendőrség őrzi. (Szóval «magyar» módra őrzik a magántulajdont.) Mit szólnak ehhez a mi «tisztelt» *principálnak*, akik különös előszeretettel szeretnek velünk szemben a párisi pincérekre hivatkozni. Amint mi ismerjük a francia szaktársainknak erősen kifejlődött szolidaritási érzetét, meg vagyunk győződve, hogy a sztrájkból csak győztesen kerülhetnek ki. Nekünk pedig szolgáljon buzdításul a francia pincérek «réális» mozgalma, hogy mielőbb mi is ott tarthassunk, hogy rendezve legyen munkaidőnk és bérvizonyunk. Mert csakis a munkaidő rendezésével érhetjük el az óriási munkanélküliség fokozatos csökkentését. De hogy ezt elérhessük, ennek előfeltételé a célirányos osztálytudatos szervezkedés.

A kávésegedek árszabályegyzménye. Az osztálytudatos kávésegedek e hó 15-én, este 9 órakor megtartott rendkívüli közgyűlése a Vigadó kis termében, a kávéosoknak pedig 16-án megtartott rendkívüli közgyűlése foglalkoztak azzal az árszabályegyzményrel, amely egyrészt szervezett kávésegegd szaktársaink, másrészt a kávéosok között köttetett. A kollektív szerződés végre megkötöttet tehát a kávésegegekek szakegylete és a kávéipartársulat között. Amit a kávéosok sohasem álmoltak volna meg, a kávésegegekek egyetemes radikális szervezkedése és szolidaritás fellépése összeretelte őket az akolba, a békés álomszuszék nyárspolgárokat s megteremtette a kávéipartársulat egységét. A kávéosoknak tehát most kötelessége volna, köszönetet szavazni a kávésegegedeknek; a kávéosok nagyon hátálatlan viselkedtek, hogy ezt közgyűléstőlük elmulasztották és csak egyszerűen elfogadták az egyezményt.

Kávésegegd szaktársaink rendkívüli közgyűlésén Neumann szaktárs, mint előadó ismertette az egységessé erkölcsi és anyagi előnyeit a szakegyletre nézve. Farkas János felolvasta a szerződés pontjait, amelyhez Hanisch Pál beszélt, természetesen ellene, anélkül, hogy még csak dunsztja is lett volna arról, mi az a kollektív szerződés. Ellene akart még beszélni Ritter János kávésegegd szaktársunk is, aki azonban a hebegésnél és a szánalmas bohócdozásnál tovább nem jutott. A helyzet csakhamar tisztázódott és a kép úgy alakult, hogy egyik részen a szervezett kávésegegekek álltak oriai többséggel a szerződés mellett, a másik oldalon az «ellenzék» két emberből, Hanisch Pál és Ritter János személyében. És az «ellenzék» feres fecsegésnél és Ritter-féle «Jambó és Leider» közbeszólásokon kívül nem volt képes egyebet produkálni, amiért a közgyűlés Ritter és Hanisch kivételével azt egy-

hangulag elfogadta. Beszélt még Vigh István, alapos bonckés alá véve a szerződés előnyeit és pozícióját törve a két szál legényből álló «ellenzék» bakafintokodását. Az éttermi segédek részéről Boór Jenő szaktársunk beszélt, rámutatva a kollektív szerződések szükségserűségére ugy a munkáltatók, mint a munkások számára. A közgyűlésen Neumann Károly kávésegegd szaktársunk elnökölt.

Értesítjük a szaktársainkat, hogy a «Szervezettség»-be és lapbizottságba az alábbi szaktársak választottak be: Felelős szerkesztő Kozma Zsigmond, felelős kiadó Schönherr József, munkatárs Boór Jenő. Lapbizottság: Schönherr József, Varga István, Boór Jenő, Kozma Zsigmond, Ladányi Kálmán, Honyek Lajos.

A bizalmiférfiakhoz! Mi, éttermi segédek, már sokkal érettebbek és osztálytudatosabbak vagyunk, semhogy ma még valami nagyon sokat kellene magyaráznunk egymásnak azt, milyen fontos szakszervezeti életünkre a bizalmiférfi-rendszer. Az éttermi segédek szervezésében a bizalmiférfiak képezik a szerves anyagot. Képviselők ők. Az üzletekben a tőke jármát húzó szaktársak képviselői! A bizalmiférfi-tisztület az éttermi segédek parlamentje, tanácskozási testülete és a bizalmiférfiak a képviselők e parlamentben, amely mindnyájunknak egész társadalmi és szociálpolitikai közéletére hozza szakszervezeti mozgalmunk jövőnyeit. A bizalmiférfiak a szállodai és éttermi segédek felszabadító harcának ama törzskarát alkotják, amely nélkül mi sem láborut rendezni, sem fegyverszünetet kötni nem bírunk. És ezt mi mind azért írjuk, mert a bizalmiférfiak egy része hanyag, nem jelenik meg sohasem az értekezleteken s ha megjelennek, ritkán van hozzájuk szerencsénk. Már pedig az a képviselő, aki sohasem jelenik meg a parlamentben, vagy csak úgy tessék-lássék módon, az nem lehet az ő nevére bajának *beszültes* szószólója.

Legutóbbi bizalmiférfi-értekezletünkön is a következő üzletek nem képviseltették magukat a bizalmiférfiulva: Angol királyi, Braun-étterem, Bernhardt-étterem, Budai Pilseni, Fischer-étterem, Fővárosi borozó, Fővárosi Orfeum, Folies Caprice, Fészek-vendéglő, Hack-vendéglő, Janura-étterem, Katona-étterem, Klecker-étterem, Központi vásárcsarnok, Korona, Keleti pályaudvar, Lipótvárosi kaszinó, Mátyás-pince, Országos kaszinó, Orient, Pannónia-szálló, Petrakovic, Saskör, Schuller-étterem, Schück-vendéglő, Szikzay-étterem, Trenk-étterem, Tomacek, Váradi-étterem, Virágbokor és Wurglits-étterem.

Figyelmeztetjük az itt felsorolt üzletekben robotoló szaktársakat, hogy kiküldött bizalmiférfiakat figyelmeztessék a mai válságos időkben fontos tisztisgüknek pontos betöltésére. Ne essünk bele mi is abba a koalíciós betegségbe, melyben a dunaparti cirksz «nemzeti honatái» szenvednek, t. i. a «nemzeti henyelésbe».

Baár ur otthon. Semmi esetre sem írunk újságot szaktársainknak, amikor ide-segezzük azt az általános ismert tényit, hogy Baár ur, a Pilseni söracarnok dominiumának boldog birtokosa goromba. Goromba azokkal az éttermi segédekkel, akik neki a mindennapi kenyeret és kalácsot megkeresik. Miért goromba Baár ur? Miért éppen a Pilsenben és miért éppen most, az 1907. kalendáriumi esztendő április havában? Ne részletezzük tovább a kérdést, amennyiben azzal mindnyájan tisztában vagyunk, hogy a márciusi és áprillisi hónapok Krisztus születésétől kezdve egészen az új testamentumon keresztül a mai XX. századig mindig boldog hónapok voltak. Elégedjünk meg azzal, hogy Baár ur otthon goromba. Otthon, ahol ő a házbérét fizeti, az adóját fizeti a saját portáján, a burzsoák Pilseni söracarnokában. És ha Baár ur a pincéret lemarházza, ahogy azt egyik szaktársunkkal régi szokás szerint ismét megtette és ha a pilseni sörre szomjas nyárspolgár burzsoá vendégek előtt

szamarazza le, ez mind magától értetődő dolog, természetes dolog; hisz Baár ur az ur, már pedig urnak goromba lenni nagy és nemes gondolat. Távól álltünk azt állítani, hogy a pincér sohasem hibás, hanem, ha a pincér rossz munkás, annak nemcsak felmondani kell, hanem le is kell szamarazni a vendég előtt. Hisz azért van Baár ur otthon, azért beszélünk mi oly gyönyörűen a patriarchális jó viszonyról főnök és munkás között és azért pincér a pincér, azt a tulajdonos kutyafáját ennek a magyar nemzeti kulturának!

Van-e, ki e nevet nem ismeri? Kaszás szent Lajos urról szól a dal, a Muhr-dinasztia ősi fészének koronázatlan királyáról. Ő a dicső, a nagy férfiú, a fogadóbeli fiókaik patrónusa, simára füstölt fejtől jelenleg azon töri: hogyan lehetne kiirtani a szervezett éttermi segédek a föld színéről? És Lajos, ki még nem is olyan régen itt járt közdöttünk, ma lenéz, sőt mi több, kinéz bennünket, ami ugyan egy cseppet sem árt nekünk a mi hazátlan, bífang felfogásunk szerint. Elvégre, aki szelet vet, vihart arat. Majd meglátjuk, ki huzza a rövidlebet. De nehogy Kaszás uram azt gondolja, hogy mi vörösek rossz emberek vagyunk, arra figyelmeztetjük őt, a "feketéit", vigyázzon egy kicsit magára és ne ugra-bugraljon és okvetetlenkedjen annyit, hanem maradjon meg szép csendesen a bőrében. Ne hallgasson annyit a fogadó szent legényeire, mert megeshetik, hogy a szervezett pincérmunkásának kifogy a türelme és egy szép vasnap fel fogja szentelni helyiségét és fiztetését fogja tenni szervezett munkástevéreivel. Azért, Lajos, jó lesz nem földözni a szervezett éttermi segédek, nem megkerülni az egylet munkaközvetítését és nem fiatal feszület és talpnyaló gyermeköket és Löffler Mihályokat eszközül felhasználni arra, hogy a szervezett éttermi segédek provokálják. Mert ahhoz, hogy mi szervezkedjünk, még Kaszás Lajosnak sincs ám semmi köze.

A száguldó vonat. A mai modern, kapitalisztikus társadalomban dúló "töke" és munka közti harcban nap-nap után halljuk és olvassuk a kizsákmányolók és azok kitarthatóit, hogy a munkálatok vagyontukat teszik rizikóra bizonyos vállalkozásoknál s a munkás szerintük semmi vagyoni felelősséget nem áldoz. Ezzel az elcsépeletteoriával szemben megállapíthatjuk, hogy a munkás, ha dolgozik, minden pillanatban ki van téve a vagyoni pusztulásnak, mert tulajdonképpen vagyona két munkabíró karja és egészsége.

Hát felelősséget vállal-e a munkálató azért, ha a munkás az ő munkája végzése közben életveszélyesen megsérül, esetleg elhal, annak családja fentartásáért? Ha a munkás a munkálatónak végzett munkája közben elpusztul, elpusztul vagyona s a legtöbb esetben családja nyomorba jut.

Szeretnők tudni, mivel kárpótolja a Máv. a dorozsmái vasuti katasztrófa alkalmával nyomorékká lett Kommer József főpincéret, Wieszner Ede szakácsot és Kuncze Nándor segédszakácsot, akik a töke szolgálatában állva, életük kockáztatásával gyarapították a töke vagyonát. Hol van a munkásit biztosító állami intézmény, ahol a társadalmat fenntartó munkást baleset, rokkantság és "nyugdíjal" biztosítaná? Sohol! Az az igen, készült már *Kossuth és Saterényi* alaminzariatvénye, ahol agyonbiztosítják a töke áldozatait. De tekintünk be a *száguldó vonatokon* alkalmazott pincérrabszolgák helyzetébe. Ezek a szerencsétlen szakértésaink teljesen ki vannak szolgáltatva a *száguldó vonat* étkész- és hálóközi-társaság kizsákmányoló dühének ugyannyira, hogy 24 és 36 órai sulnyes, éleveszélyes munkájukért a szegénytelen koldusfílerre vannak utalva. A gazdag társaság *katonai szubordinációt* gyakorol alkalmazottai felett. Tilos ott minden, ami a munkás javára szolgálna, de paragrafusokba foglal szabályok védik a gazdag társaság érdekeit.

De a szervezett éttermi segédek az étkész- és hálóközi-társaság kizsákmányolóinak azt izenik, hogy a száguldó vonat gyorsaságával fog rövid idő alatt hallani az étkész-kocsikon alkalmazott pincérekéről, mert azok is a kizsákmányolás ellen szervezkedni fognak, ami majd lerombolja a munkások számára felállított ültöt Ő-okat.

A szervezetségi ereje. Előtűnk nem ismeretlen a kávéfőző elvtársaink mozgalma. Mint tudjuk, 1905-ben a kávéfőzők és a kávéipartársulat között egy szerződés jött létre, amely szerződésből annak idején a fizetésrendezést a munkálatok kizsákmányolók s így kávéfőző elvtársaink teljes szabadkezelt nyertek a fizetésük rendezése körül.

Az 1906. évben elvtársaink az egész vonalon tetemesen felemeltek munkabéreibek. A munkálatok erre mindent elkövettek, hogy a kávéfőzők szervezetét denuncialják a helygymiszternél.

A denuncialis sikerrel járt, de csak részben. Mert igaz ugyan, hogy a szervezetet felfüggesztette a "Duci" gróf, de a felfüggesztett szervezet tagjai ez csak arra sarkalta, hogy szorosabban kitartsanak igazuk mellett és kitartásuknak az alábbi eredménye leit:

1. A kávéfőzők legkisebb heti fizetése huszonnégy (24) korona. Az egy éven alóli konyhalegény heti fizetése tizenhét (17) korona. Azok pedig, akik már egy évnél hosszabb idő óta vannak a kávéiparnál foglalkoztatva, heti tizennyolc (18) korona fizetést kapnak.

2. Azokban az üzletekben, amelyekben a jelen egyezségben megállapított összegeknél magasabb munkabérek vannak érvényben, ezek a jelen egyezség tartama alatt le nem szállíthatók.

3. A munkabér hetenként és utólagosan fizetendő és abból más, mint a betegsegélyző pénztári járuléka, le nem vonható.

4. Azok a munkások, akik a munkaadónal természetben lakást élveznek, az I. pontban megállapított fizetésüknek hetenként kettő (2) koronával kevesebbet kapnak.

5. A jelenleg érvényben levő havi fizetés és ételpénz átszámításánál a fizetés egész összege és a teljes ételpénz (a szabadnapra esedékes ételpénz levonása nélkül) veendő számításba.

A fentiekből látható, hogy a fekete gróf felszabadító politikája csődöt mondott és kitűnik a fentiekből az is, hogy mennyire távol állanak a szakegyesületek a sztrájk és bojkottok rendezésétől. A szakegyesületek feladata a munkásnevelés. A munkás szervezetségének erejével pedig ki fogja küzdeni a jobb munkafeltételeket, akár teszik *Duci* grófnak és uszítóinak, akár nem.

A „Fogadó” keresztspókjai. Itt fekszik előtűnk egy levelezőlap, amelyet egy vidéki félrevezetett "médiüm" irt a nem létező "Tek. Országos Pincér-Szövetségnek" abból az alkalomból, hogy 17-én gyűlésezní akartak. A levelezőlapot a Vigadó első emeleti kistermébe cimezte és mi a gyűlés után — a záptojások között találtuk az utca sában, vagyis az Országos Szent Pincér-Szövetség jelenlegi repülő irodájában. A kártya szövege a következő:

Sátoralja Ujhely, 1907 Április 16-án. méjen dinstelt szövegség, sajnálattal üdvözlöm az összes szövegség tagjait mert elfoglaltságom miatt nem vehetek részt az alakuló közgyűlésen. hanem azt kívánom hogy az isten adja hogy siker koronázza fáradságunkat a szövetségünket, de igen feltékeny vagyok már onét kifolyólag is, hogy ha ez a szövegség megalakulna, mejnék meg is kellene történnie, hát már az központi ügyvezető előre kijelentette hogy havi 150 frt, az az évi 1800 frt lesz a fizetése. Ez igen nagy seb a szövetségünkön, hogy ezt a sebet csak úgy lehet meggyógyítani hogy az az illetőt már most kispertni a szövetség alakuló tagjai közül is és biztosítani 6 évre (vácon) akár felel meg akár nem. Ez az illető sokkal veszedelmesebb mi ránk nézve mint a mi vérszopóink a lélekufarok az

ügynőkök akik a vérünket szívják a főnökökkel együtt.

Burgya József,

Orthon kávéház.

Ime látjuk tehát, hogy még a Fogadóék által félrevezetett médiümök is tisztában vannak azzal, hogy a "központ" egy pár éhenkórász legénye csak üzletet csinál az egész svindlimozgalomból és busás fizetési állásokat akar magának biztosítani a pincérek veretjéke filléreiből. Még a félrevezetett jámbor vidékiek is látják, hogy ezek az emberek rosszabbak még a vérszopó ügynőköknél is — akiket el kell seperni! Még a becsapott vidékiek is világosan látják, hogy a főnökök sem különbek a kizsákmányolásban, ha érdekeik úgy kívánják. Most már mindenki láthatja, hogy az Országos Svindli Pincér-Szövetség ügycei mily óriási becsapást akarnak rendszerre alkotni, belevezik az alapszabályokba a főnököket is, aiktól azonban még a saját hipotizált embereik is — irtóznak.

A kártya íróját különben nem csalta meg előérzete, amikor "sajnálattal üdvözölte" ezt a bandát. Bizony azok amúgy isten igazában le is lettek sajnálva a szervezett éttermi és kávésségédek részéről és megütrögtak az istenhez való minden fohász dacára, rendőri fedezettel — mint a gonoszlevők. Így tehát az imádságnak és a Győr-ből lerandult Bihari Jenő csuhás huszárának nem sikerült "az alakuló közgyűlést" sikerleg megkoronázni. Bizony ki is kell seperni ezeket a veszedelmes alakokat a pincérek sorából. Kispertni ugy, ahogy mi tettük azt, fővárosi szervezett pincérmunkások. Cselekedjete ti is így vidéki szakértások és akkor a mi győzelmeinket minden imádság és papszamarak nélkül, siker fogja koronázni! Mert a pincérek szövetségét csak maguk a pincérek csinálhatják meg, nem pedig holmi 150 forintos éhenkórász Sarkadi pincérbolonditók.

A Fogadóbeli baromfiak kiebrudalása! Folyó hó 8-án, hétfőn délután egy bizalmas értekezletet hívott össze a főpincérek cégére alatt a "Vigadó" kistermében, a "Fogadó" maszlagjától néhány kikopott kontár fő-pincér. Ezek a zöld alakok, akik már a szervezett éttermi segédek közt nem érvényesülhetnek, holmi huszonnycas fogásokkal hívták össze az "ösvér" értekezletet, élükön Dávid Palival. Az összehívott értekezlet célja az volt, hogy a zöldhasu palik és sárgahátú sarkadi el-sírják krokodiluskönyveiket a kizsákmányoló szállodások és vendéglősök érdekében és esetleg megjelenő pincéreket bemaszlagolhassák a "sárgák" szent szövetségének hányást ingerlő italából.

Dehát a végzet az végzet! Dávid Palik, Sarkadiak terveznek, a szervezett éttermi segédek végeznek.

Az értekezlet délután 3 órára volt jelezve. Azonban a szervezett éttermi és kávésségédek fél 3 órakor már nagy számban jelentek meg, úgy, hogy amire a "Fogadó"-beli néhány szent ösvér megérkezett, ámulva látták, hogy a termet az öntudatos pincérmunkások foglalták el. Ez óriási zavart idézett elő a "sárgák" között, mire valami passzus felét kezdtek követelni igazolás véget. Mivel számrápasszus csak a "Fogadó"-állatsregletbeiknél lehet, erre valami Sarkadi József névre fűlő bádósgség nagyban verte korhad mellett és kijelentette, hogy ezen a pincérértekezleten csak az ő engedelmével lehetnek jelen. Erre a meglelt szakértásaink üstökön ragadták az illuminált állapotban levő bádógást s rögvést feltaláltatták az ipsével a "repülőgépet", amelyen a "hítsorsos" elrepült.

E mulatságos eset után szakértásaink felszólították az értekezlet egybehívóit, adják elő a napirendet. Azonban a napirenddel eltűntek a szent szamarak is, egyedül Dávid Pali maradt ott, elmotyogta, hogy neki semmi köze a "Fogadó"-beli butitók szent szövetségéhez, mire Neumann Izidor elvtársunk alaposan megleckéztette a kulucasos atyafit.

Ezekután beláthatják a «keresztesek», hogy a szervezett éttermi- és kávészédéket nem lehet már felrevezetni «hazafias» frázisokkal. Az összehívott, de meg nem tartott értekezletről a *Marseillaise* hangjai mellett távoztak szaktársaink.

Nyilatkozat. A Metropol-szállodában dolgoztam mint kisegítő. Egy illuminált állapotban levő vendég állítólag az egyik pincérnek (?) egy 10 koronás aranyat adott volna felváltás végett, aki azonban azt állítólag magának megtartotta. A vendég, aki ittas volt és a pénzt kereste, nem emlékezett vissza, hogy a pénzt kinek adta, sőt ami a legérdekesebb, még arra sem emlékezett, hogy aranyat vagy papírpénzt akart-e felváltani!?! Ettekintve attól, hogy a vendég állításai minden pozitív adat híján vannak, már maga az, hogy ittas volt, elég indok arra, hogy neki «emberismerő» józnan szakemberek fel ne iljenek.

Tudvalevő dolog azonban, hogy ha a mi fővárosi étterminkben ilyen botrányos, az emberi méltóságot arcul csapó esetek történnek, mindig a pincér a meggyanúsított médium. De tudvalevő dolog az is, hogy azután maguk a pincérek azok, akik az emberi méltóságot pofon csapják és rendszerint mindig a «kisegítő pincér» kenik azt a piszkot, amellyel az egész pincérkar reputációját megsejtették. Így történt velem is. A gyanturám kentek saját *szak-társaim*, ahelyett hogy szervezett munkásokhoz méltóan, a pincérkart ért sértést önérzetesen visszautasították volna.

Ne gondolja azonban senki, hogy nyilatkozatom azért adtam le, hogy személyemet és becsületemet ért támadások alól uszagoon tisztázam, mert hisz az egész csak közönséges, minden alap nélküli rágalom-csupán. Nem is azért nyilatkozok, hogy metropolbeli szaktársaimat arra figyelmeztessem, hogy a jövőben, ha nincsenek pozitív adatok birtokában, senkít ártatlanul meg ne gyanúsítsanak, hanem az esetet csak azért hozom nyilvánosságra, hogy az én szaktársaim meggyőződjenek arról, hogy milyen messze vagyunk mi még attól, hogy szervezett munkásoknak képzeljük és hirdessük magunkat, pláne, ha a Metropol szállodában dolgozunk. *Glantz Jenő.*

Bocsánatkérés. Alulírott beismerem, hogy hibát és szabálytalanságot követtem el, amikor február 17-én a Vigadóban megtartott bál alkalmával mint kisegítő, ittas állapotban jelentem meg a munkában s ott magamat botrányos módon viseltem. Igérem, hogy ilyen eset a jövőben többet előfordulni nem fog és szervezett munkástársaimtól ezennel bűnbánóan bocsánatot kérek.

Budapest, 1907 április 12-én.

Schmideczky Sámuel.

Előttünk, mint szervező bizottsági tagok előtt:

*Porjesz Sámuel,
Honyek Lajos,
Pés Lajos.*

Nyilatkozat. Alulírott becsületeszavamra kijelentem, hogy a mai naptól kezdve a szesz italok fogyasztásától magamat visszatartom és munkaközben, az üzletben soha többé szesz ital nem iszom. Budapest, 1907 április 18-án.

Könyi Lajos.

Gyászjelentés. Mint utólag értesültünk, Horváth Károly szaktársunk, egyelőttünk buzgó tagjának hét éves fiúja, Nagykorona-utca 24. szám alatti házban e hó 7-én rövid szenvedés után meghalt. Fogadjja a szervezett tagjai nevében ez uton igaz részvétünket.

Szaktársak!

Mindenütt, ahol megfordultok, agitáljatok a „Népszava” érdekében!

A Frohner-féle alapítvány.

A 90-es évek elején meghalt Bécsben Frohner János bécsi szállodás, és végrendeletileg 5000 forintot hagyományozott a Budapesti Pincér-Egylet számára. Az örökösök az együlettel szemben onnan számos intézkedése az együlettel szemben onnan származik, hogy néhai Frohner János, mielőtt Bécsbe költözött volna, budapesti szállodás volt s mint ilyen, az akkori kor szelleme szerint, szoros természetű szerinti patriarchiális viszony szerint tevékeny részt vett a «Budapesti Pincér-Egylet» életében és számpártalán kísérte az éttermi pincérek mozgalmát. Az idők békecsé voltak, osztályharcot nem ismertek, nem úgy mint ma, amikor a szállodai és vendéglői ipar kapitalizálásával, az osztályellenétek eltolásával az osztályérdekek kielekeselek.

És azóta a B. P. E. a humánus örökösök kívánságának és tradícióinak eleget téve, évről-évre kiosztotta a 10.000 koronás alapítványi kamattal olyan szaktársainak, akik erre a «testamentum» szerint érdemeket és jogosak voltak.

Március 22-én lejártolt idei rendes évi közgyűlésünk is mint minden évben, szavazalok után jöjjék elve az alapítványi kamatainak élvezésére kijelölt azokat a szaktársakat, akiket az alapító oklevél értelmében erre érdemeket és jogosnak talál. Tudvalevő dolog azonban, hogy leginkább az utóbbi évek rohamos fejlődése új generációt nevelt az éttermi segédek láradalában, s ennek révén a B. P. E.-nek fiatalabb tagjai között számosan vannak, akik az örökösök alapítványi oklevelét s az abban körülírt fontosabb pontokat nem ismerik. Ennek tulajdonítható az, hogy legutóbbi közgyűlésünkön olyan jelölések is történtek, melyek bár jöhiszeműek voltak, de jogtalanok és érvénytelenek, amennyiben nem feleltek meg az alapító oklevél szabályainak. A választmány, ahéber a jelöltek feletti való végvényes döntést tartozik, legutóbbi ülésén e kérdést alapos megfontolás tárgyává tette és végvényes döntését egy kizárólag ezzel a tárggyal foglalkozó rendkívüli választmányi ülésre halasztotta.

Nehogy a választmányi ülés határozata egyes szaktársainak, kik bár jöhiszeműek, de az oklevél szabályai szerint *jogtalanul* lettek az alapítványi kamatainak élvezésére jelölve, meglepetést szerezen, szükségesnek tartjuk az alapító oklevél fontosabb pontjait ismertetni:

Bécsben elhunyt néhai Frohner János 351/1891. ügyszám alatt alkotott végrendeletében, szó szerint a következőképp intézkedik: «Ich vermache der Budapest. Kellnergenossenschaft 5000 fl. d. ist fünfstauser Gulden öst. Währung mit der Bestimmung, daß die genannte Genossenschaft das Legat als Frohner-Stiftung zu verwalten und dessen Zinsen jährlich jenem Kellner auszufolgen hat, der durch die Genossenschaft als nüchtern, ehrlich und arbeitsam und hiemit zur Belohnung an würdigsten empfohlen wurde.»

A német szöveg helyes magyar fordítása a következő:

«A Budapesti Pincér-Egyletnek» 5000 forint azózer forint hagyományozok azon rendeltetéssel, hogy a nevezett egyület a hagyományt mint Frohner-alapítványt kezelje és kamattal éventéint azon pincérnek kiadja, aki az egyület által mint józan, becsületes és szorgalmas s ékként jutalmazásra legméltóbbnak találattott.

Az oklevél aztán így folytatja:

Ezen végrendeletit intézkedéshez képest elhatározzuk, hogy:

A Budapesti Pincér-Egylet pénztárában Frohner-alapítványként kezelt 10.000 koronára névérteék és 4%-kal kamatozó magy. korona járadékkötvény a következőképp állandóan Frohner-alapítványként kezelendő, a kötvények azonban egy budapesti nagyobb pénzintézetnél megörész végett letétek helyezendők oly megállapodás mellett, hogy a tőkét a Budapesti Pincér-Egylet választmányi határozatával utasított mindenkorit elnökének elismervénye ellenében, a szelvények pedig a Budapesti Pincér-Egylet mindenkorit elnökének kezéhez és nyugdíjra adhatója ki.

A végrendelet idézett részéből kifutóképp néhai Frohner Jánosnak nyilván az volt a szándéka, hogy a Budapesti Pincér-Egylet a maga kebeléből, hogy a jórangságokkal, becsülethezzükkel és szorgalmakkal kitűnő és érdemesekké vált egyéneket megjutalmazzon s ezzel a többi tagjaiskat józan, becsületes és szorgalmas életre buzdítsa; az volt a célja, hogy az együletet és egyesületi, az együleten való tömörítést az ott nyertelt jutalmazásokra kiltátsa is előmozdítsa. Ezek után indittatva, elhatározzuk, hogy a Frohner-alapítványi kamattal csak a Budapesti Pincér-Egylet oly rendes tagja nyerheti el, ki arra az alatti módozatok betartásával megjeget választás eredményeképp józansága, becsülethezzé és szorgalma által legméltóbbnak ítéltetett.

A Frohner-féle alapítványi kamataival jutalmazásra jelölés a B. P. E. minden év márciusában tartandó rendes évi közgyűlésen történik stb. . .

Az, aki a Frohner-alapítványi kamattal már élvezte, öt év letelle előtt újolt nem jelölhető, az ilyenre beadott szavazatok érvénytelenek.

A közgyűlésen legtöbb szavazatot nyert 10 tag közül a választmányi április havában tartandó ülésén választja meg azt, aki az illető évben a Frohner-féle alapítványi kamattal megkapja. Ha azonban a közgyűlési szavazásnak az az eredménye, hogy például 4—0 legtöbb szavazatot nyert egyén után 6—7 vagy több egyenlő szavazatot nyert egyén

volna, akkor ezen választmányi ülés első sorban ezen egyenlő szavazatot nyert egyének közül a legtöbb kézzelölt nyert tagok számát sorsolást után 10-re kézzelölt és csak ezután ejti meg a választmány a jutalmazandó megválasztást.

Az alapítványt minden peres és perenkívüli ügyekben a Budapesti Pincér-Egylet képviséli, amint hogy az alapító oklevelben szerzett jogokat gyakorolni és az abban megállapított kötelességeket teljesíteni késznek nyilatkozik.

Budapest, 1904 december hó 26-án.

Aláírások.

Az alapító oklevelé eme kivonatát a szaktársak komoly figyelembe ajánljuk, hogy a közgyűlést által ajánlt és a választmány által jogosnak elismert szavazások között nézeteltérések ne támadhassanak.

HIVATALOS RÉSZ.

A Budapesti Pincér-Egylet LXXIV. rendes évi közgyűlése. *Elnök:* Varga István. *Jegyző:* Szip Lajos.

Napirend. 1. Az évi jelentés és zárszámadás bemutatása. A felmentvény megadása.

2. Az új tisztikar megválasztása és a Frohner-alapítványi kamataival kitüntetendő egyleti tag megjelölése.

3. A betegségyék kikapcsolásának tárgyalása.

4. Az alapszabályok módosításának tárgyalása.

5. Indítványok.

Elnök hosszabb megnyitói beszédben üdvözli a termet zsufoltság megrögtölt tagokat, konstátálja, hogy a közgyűlés megválasztásán letti össze-híva, konstátálja annak határozatképességet és azt megnyitja. Jegyzőkönyvi hitelesítőül Kappel Sámuel és Horváth István szaktársakat nevezi meg.

Szesny Imre titkár felolvasza a tagok között nyomtatásban kiosztott évi jelentést és zárszámadást. A közgyűlés a jelentést tudomásul veszi és a felmentvény egyhangulag megadja.

Boór Sándor indítványozza, hogy a közgyűlés a vezetőségnek jegyzőkönyvi köszönetet szavazzon. A közgyűlés egyhangulag elismerést nyilvánított a leköszönő vezetőségnek az elmült évben tanúsított önzetlen működéséért.

Elnök a vezetőség nevében megköszöni a bizalmat, tudomásul veszi a felmentvény megadását és elrendeli az új vezetőség megválasztását.

A verifikáló bizottságba 1. Németh Károly, 2. Kínl Antal, 3. Schwartz Viktor, 4. Szip Lajos, 5. Boór Jenőt jelöli ki.

A szavazatszedő bizottság elnöke, Németh Károly a szavazás befejezése után kihirdeti az eredményt:

Elnök: Varga István 154 szavazattal.

Alelnök: Pauly Antal 154 szavazattal.

Pénztáros: Csernak István 144 szavazattal.

Titkár: Boór Jenő 144 szavazattal.

Háznagy és közzötörök: Szip Lajos 90 szavazattal. A választmány, pótválasztmány és számvizsgáló bizottság tagjaira beadott szavazalok pecsét alá helyezése után a szavazatszedő bizottság elnöke kijelenti, hogy az új vezetőség többi tagjairól szóló választási eredmény az új választmány után a szaktársakban lesz kihirdetve, valamint a Frohner-alapítványi kamataival kitüntetendő tag neve is.

Varga István elnök az új vezetőség nevében megköszöni a közgyűlés bizalmát és helyét elfoglalja.

A napirend 3-ik pontjáról mint előadó a betegségyének az alapszabályokból való kikapcsolását azzal indokolja, hogy az egyület a betegség esetén való segélynyújtásban nem bír megfelelni a kívánalmaknak és az orvos, valamint a gyógyszerék költsége teljesen lelemészük az egyület bevételeit, mely kiadások végeredményben ha továbbra is fennmaradnának, az egyület pénztárárt az anyagi romlásba döntenék. A kikapcsolás szükséges azért is, mert a betegpénztár alapszabályai szerint 35 évnél idősebb egyének az együletnek tagjai nem lehetnek, mely alap az együletnek szakszerzevéte való átalakulásával tarthatatlan és amugy is az alapszabályok módosítását vonja maga után. Végül amutatja, hogy a betegségyezés kikapcsolása azért is szükséges, mert míg egy magánlegelő betegpénztár csak szegényes eszközökkel operálhat s mindig törekednie kell a gyógyszerrel való takarékosságra, a B. P. E. betegségyégyje nem volt elismert jegyű pénztár és a kerületi pénztár amugy is kötelező volt, teljesen értéktelen és drága intézmény tehát, amelynek megszűntése indokolt és szükséges, amikor azt látjuk, hogy a kötelező kerületi munkásbetegségyező pénztár 500—600 orvossal, szabad orvosválasztással, gyógyhelyekkel és a legmodernebb szervezettel rendelkezik.

Indítványozza, hogy mondja ki a közgyűlés a betegségyék megszűntetését és amennyiben ezidő szerint az együletnek beteg tagjai vannak, azok — tekintettel az alapszabályok módosítására — szerzett jogaik épségben tartásával betegségyék helyett rendkívüli segélyben részesüljenek.

A közgyűlés a betegségyék megszűntetéséhez egyhangulag hozzájárul, valamint azt is, hogy a kimondás ideje előtt megbetegedett tagok — hogy szerzett jogaik épségben tartassanak — rendkívüli segélyben részesedjenek.

Boór Jenő jelentést tesz az alapszabályok módosításával megbízott bizottság működéséről és arra kéri a közgyűlést, hogy a módosítási tervezet elfolvasását tekintsen el, a tervezetet utalja az új vezetőséghez, akinek feladata lesz az jóváhagyás végett a helyigminiszerterhez feltérjeszteni.

Tudomásul szolgál.

Következik a napirend 5. pontja: Indítványok.

Elnök bejelenti, hogy már az alapszabályok módosításának tervezete szerint a kögylítés hatáskörbe tartozik a jogtanácsosnag megválasztása is. Indítványozza, hogy a kögylítés egy meghívott már az idei kögylítésen éljen és jogtanácsosnag dr. Kátana László ajánlja. — A kögylítés egyhangúlag jogtanácsosnag az 1907-1908. évre dr. Kátana László ügyvédet választotta. — Elnök bejelenti, hogy Többször, Szilva Mária, Káncz József, Kiegl David, Kraut Benjamin, Muntler Mária, Moszer Károly, Wendelin Lajos, Frögál János, Sinion Alajos, Stojka János, Hüekel József és Spilleiner János tagsági díjait elégségesen folyamodtak. — A kögylítés nevezeteket tagsági díjakat épségben tartása mellett a további tagsági díjak fizetése alól felmenti. Több tárgy hiányában elnök a kögylítést bezárja.

A választmányi alakuló ülése 1907 március 28-án. Jelen voltak az összes választmányi, pótválasztmányi és számvizsgáló bizottsági tagok. Elnök Varga István üdvözli az új választmányt, rámutat az új vezetőség vállára nehezédő nehéz feladatokra, melyek megoldását követelnek, higgadt és kitartást kér a választmányi tagjaitól és az ilést megnyitja.

Titkár Boór Jenő felolvassa az újonnan megválasztott választmányi, pótválasztmányi és számvizsgáló bizottsági tagok névsorát:

A kögylítés által megválasztott választmányi tagok: 1. Bakos Gyula 147, 2. Marx Ferenc 144, 3. Varga Nándor 144, 4. Dobler István 142, 5. Honyek Lajos 141, 6. Porjesz Sámuel 141, 7. Heurigs Nándor 139, 8. Palkovits János 138, 9. Wiesner Antal 138, 10. Cszizmadia János 137, 11. Haraszt Miklós 137, 12. Pulay Gábor 137, 13. Hantzigzer János 135, 14. Horváth István 135, 15. König Jakab 135, 16. Leitgeb József 131, 17. Kopsinovic Antal 129, 18. Erdélyi Ferenc 127, 19. Egger Gyula 121, 20. Pécs Lajos 121, 21. Leidenberger József 103, 22. Schwarz Viktor 94, 23. Gutheil Aladár 90, 24. Czifrák Antal 88 szavazattal.

Választmányi póttagok: 1. Póth Lénárd 83, 2. Csik Gyula 79, 3. Rittner János 70, 4. Horváth Lajos 60, 5. Kovács József 58, 6. Tóth Lajos 57, 7. Wutti Agoston 58, 8. Kinczi Antal 53, 9. Ifjabb Szabó János 39, 10. Deutsch Gyula 31, 11. Hill József 30, 12. Gayer János 23 szavazattal.

Számvizsgálók: 1. Ladányi Kálmán 147, 2. Komer Béla 134, 3. Németh Károly 147 szavazattal.

Elnök a választmányt megalkalmatlannak jelenti ki. Tudomásul vették. — A Frohner-féle alapítvány tárgya következő ülése hallgatott. Tudomásul szolgolt. Elnök indítványára a választmány egyhangúlag kimondja: „hogy az a választmányi tag, aki négyeszer egymásután indokolatlanul meg nem jelenik a választmányi üléseken, a választmányi sorából töröltetik és helye a póttagokból lesz betöltve. Egyhangúlag tudomásul vették.”

Titkár beszámoló az ípartársulattal folytatott tárgyalásokról és felolvassa a kollektív szerződés tervezetét pontjait. A választmány a kollektív szerződés tárgyában folytatandó további tárgyalásokra egy bizottságot küld ki. A bizottság tagjai: Varga István, Ladányi Kálmán, Németh Károly, Pauly Antal és Boór Jenő.

Titkár bejelenti az új egyleti helyiség tárgyában folyamatban levő munkálatokat. A választmány megbizoa az elnököt, hogy az új egyesletli helyiség kérdését lehetőleg alkalmos módon rendezze. Elnök bejelenti, hogy a munkaközvetítési könyvben lebonnyolítása céljából az elnököség meg egy tisztviselőt tart szükségesnek. Az állás betöltésére Schönherr Józsefet ajánlja, amihet a választmány utólagos beelegezését kéri. A választmány ezt tudomásul veszi és a titkár, valamint Kozma Zsigmond tisztviselő mellé Schönherr József tisztviselőt alkalmazza s mindhárom tisztviselő számára egységes havi 200 korona fizetést állapított meg.

Több tárgy hiányában elnök az ilést bezárja.

A választmányi ülése 1907 április 11-én. Jelen nem voltak: Németh Károly, Dobler István, Palkovits János, Wiesner Antal, Pulay Gábor, Hantzigzer János, Horváth István, König Jakab, Erdélyi Ferenc, Egved Gyula, Leidenberger József és Czifrák Antal.

Titkár felolvassa a január és február havi penzárri jelentést.

Januári bevétel:	
Penzárri maradvány a múlt évről	269,57 korona
Tagdíjban befolyt	1489,—
Beirafási díjban befolyt	92,—
Kártvájtékban befolyt	85,20
Tekeasztal-díjban befolyt	133,02
Segélyalapra befolyt	2,79
Fogyasztás (italok után)	429,65
Magyar óvadék- és leszámító bank-tól pénzfelvételei	420,—
Tartaléklapra befolyt	60,20
Összesen	2985,43 korona

Kiadás:	
Kártvájtásítást fizetett	18,88 korona
Betegségély és táppénz után	456,—
Temetkezési költségektől	309,—
Szákkölzönyért	236,—
Általános költségektől	359,15
Munkaközvetítési átalány	59,96
Gyógyszerköltségektől	10,41
Sajtó-költségektől	38,—
Italok beszerzéséről	16,50
Helyeszközök havi illetményekéért	520,—
Ut-i előleg költségeit	84,99
Fizetendő számla személyzeti illetményekért	552,80
Penzárri maradvány	205,74
Összesen	2985,43 korona

Februári bevétel:

Penzárri maradvány a múlt évről	205,74 korona
Tagdíjban befolyt	2810,—
Beirafási díj befolyt	208,—
Kártvájtékban befolyt	121,20
Tekeasztal-játdíjban befolyt	193,68
Magyar óvadék- és leszámító bank-tól pénzfelvételei	1500,—
Fogyasztás sz. italok után befolyt	73,65
Összesen	5112,27 korona

Kiadás:

Betegségély és táppénz után fizetett	324,— korona
Kártvájtásítást	26,82
Gyógyszer-költségektől	578,32
Szákkölzönyért	206,—
Lejáró-számla beruházásokról	9,20
Általános költségektől	293,79
Helyeszközök áll. költségeitől	60,32
házbér negyedévi	234,25
fizetés	520,—
Házbérzámola személyzeti havi illetményekéért	475,50
Fogyasztási számla italok beszerzéséről	51,—
Rendkívüli segély fizetett	2,—
Penzárri maradvány	1357,07
Összesen	5112,27 korona

Elnök bejelenti Szepe Lajos szaktársnak írásban benyújtott lemondását. A választmány a lemondást tudomásul veszi és házmogóként Kíni Antal szaktársát választotta, aki mellé segítségül mint könyvtárnok Honyek Lajos szaktársát választotta meg, kinek feladatává teszi, hogy a könyvtár számára beszerzendő könyvekéről egy tervezetét dolgozzon ki és azt a legközelebbi választmányi ülésen terjeszse elő. — Elnök felolvassa a Frohner-féle alapítványi oklevélet és azt indítványozza, hogy a választmány a tárgyban egy rendkívüli ülést tartson, amely kizárólag csak azazt foglalkoztson, hogy az alapítvány kamatal az idén ki illelnek meg. Tudomásul vették azzal a módosítással, hogy az alapítványi oklevélet fontosabb pontjait a szaklapban nyilvánosságra hozandók. — **Titkár** bejelenti, hogy Schönherr József beteget jelentett. Tudomásul szolgolt. Bejelenti, hogy a vezetőség csütörtök, április 11-én, éjjel 12 órakor vitatást rendez az egylet helyiségében, a kollektív szerződés fejlődéséről, céljáról és lényegéről a felhívja a választmány tagjait, hogy a vitánkezés jelenjenek meg és a vita irányításában lehetőleg vegyenek részt. Tudomásul szolgolt.

Titkár bejelenti, hogy április 1-től 10-ig összesen 58 új tag lépett be az egyesületbe. Felolvassa az újonnan belépettek névsorát: a felolvassa: Kovács Imre, Csibolcs Károly, Bugyik Mihály, Hornisch János, Molnár József, Stéker József, Tobák Lajos, Bartalos Kálmán, Molnár Kálmán, Bencsik Ferenc, Heiter Péter, Kerkész Ferenc, Füzzy Antal, Istenes Ferenc, Silberspitz Adolf, Fescher Adolf, Nagy József, Fábán Ede, Tóth János, Keitler Péter, Istenes Gusztáv, Antal György, Ilés János, Straubert József, Csóka János, Dornics Kálmán, Krausz Mihály, Hüper Reszó, Lázár Miksa, Suely Károly, Winkle András, Peucz Mihály, Cszizmadia Mátyas, Malovits Péter, Mészáros János, Neihler József, Wadhner Ferenc, Szántó Géza, Szántó József, Dallos Károly, Grinne István, Cskányi Antal, Schrauf János, Hantzigzer Mihály, Meixner Mátyas, Tóth Endre, Südi Nándor, Kércs József, Sopronyi István, Kiss József, Dömény József, Erdmatt T. Endre, Peczkay Lajos, Kubancsek Lőrinc, Sagneimer István, Fűrési János, Gedeon Gyula, Kramer Ferenc. — Tudomásul vették.

Honyek Lajos indítványozza, hogy a vezetőség a Munka Szemléjére, a Szocializmus folyóiratra, az Utóirtó, még egy Népszavatra, az Új Korszakra és a Budapesti Naplóra fizessen elő. Egyhangúlag elfogadott. — Kopsinovic Antal indítványozza, hogy a vezetőség a szakegylet számára még két sakkot szerezen be. Egyhangúlag elfogadott. — Elnökség indítványozza az írda részére egy írógépet és egy sokszorosító gépet beszerzését. Egyhangúlag elfogadott és az elnökség annak beszerzésével megbízottat. — **Titkár** indítványozza, mondja ki a választmány, hogy gyűlések, ilések, előadások, felolvasások stb. alkalmával a dohányzás, a kártvájték és alkohol itató fogyasztása az egylet helyiségben tilos. A választmány ezt egyhangúlag határozatlan kimondja és megbizoa a titkárságot, hogy a határozatot kinyomatva, az egylet helyiségében figgessze ki. — **Pécs** Lajos szaktárs indítványozza, hogy a Vadász- és Versenylap előfizetését a titkárság szűntesse be. Egyhangúlag elfogadott. — Több tárgy hiányában elnök a választmányi ülést bezárja.

ban a — munkanélküliséget — és az elégedetlenségét, a «nyomori» megszüntetni nem lehet. E kérdésről különben jóvó számunkban alapos vita tárgyrá vá fogjuk lenni, most csak munkanélküli szaktársaink megnyugtatóként csupán annyit tartunk kögylítésségünk bejelenti, hogy a munkaközvetítő osztály eddigi rendeltetését a jövő hónapban meg fognak szüntetni, emennyiben az új egyleti helyiségbe való költözés után az adminisztrációhoz, a nyilvántartáshoz és a munkaközvetítőszék szükséges új könyvek elhészitése és ezzel a munkaközvetítési terén egy új rendszer lép életbe. Természetes dolog, hogy ezután is azért csak egy üzletet csak egy munkanélküli szaktársnak adhatunk. De addig is, amíg a szervezkedés terén előre nem haladtunk és minden éttermi segéd tagja a «Budapesti Pincér-Égylet»-nek, addig is saját jól felfogott érdekekben arra figyelmeztetjük a munkanélküli szaktársakat, hogy az egylet munkaközvetítő osztályát meg kerüljék s semmi protekciót és önjánáltság maguk között nem monsoltsanak, hanem tartózkodjanak a munkaközvetítő osztályban. Szaktársi üdvözléssel a titkárság.

A műkedvelői előadás.

E hó 15-én, hétfőn lezajlott táncmulc egybekötött műkedvelői előadásunk néyenes sikerült. A szereplők mind egyfő-egyig kitűnően játszottak szerepüket, akik közül azonban mint rendkívüli sikerült számot ki kell emelnünk Hantzigzer Micke monológját, amely mindenkiné igazi műelvével okozott. A tánc zeggel tartott és szerzett munkásokról lévén szó, a jövedvet és rendet mi sem zavarta.

A mulatság alkalmával a következő felülfizetések történtek, amelyeket ezton köszönettel nyugtázunk:

Hungaria étemi segédek közös gyűjtése 14,—, Metropole étemi segédek gyűjtése 8,80, Varga István elnök 5,—, Kenderesi György 5,—, Csebbmann András főpincér 4,40, Kramér Emil 4,40, Nigrényi Béla és neje 3,20, Szabó Gusztáv 3,—, Mitrovitz Adolf főpincér 2,80, Tilich Anna 2,—, Pulay szaktárs (Oravica) 2,—, Mike Pál főpincér 2,—, Kulancsics József 2,—, Seiner Lajos vendégl. 1,40, Kerner Ferenc 1,40, Virágokor étemi segéd 1,40, Kirchlöhner Dénessé 1,40, Sovánka Nándor 1,40, Deák György 1,60, V. I. 1,40, Koch Gusztáv 1,20, Szabó L. 1,—, N. N. 1,—, Odor Zsigmond 1,—, Mészáros József 1,—, Herczeg László 1,—, Nagy Gyula 1,—, Markó Gyula 1,—, Seif Alajos főpincér 1,—, Jona Gyula 1,—, Eilmer Ferenc 1,—, Hantzigzer Mihály 1,—, Wagner János 1,—, Althofer Ferenc 1,—, Benkovits Jenő 1,—, Nagy János 1,—, Radó Gyula 1,—, Beer László 1,—, Bencsis Pál 1,—, Porjesz Sámuel főpincér —80, Jaurenik Lipót —80, Somogyi Károly —80, Szenté László —80, Grosz Samu Hungária —80, Ruff Reszó —60, Pataky Aladár —60, K. J. és D. —60, Geber Ignác —60, Pető Gábor —60, Langhans Agoston —60, Papp Nándor —40, Mathies József —40, Szedmicske Ferenc —40, Zimányi Benő —40, Gottlieb Sándor —40, Fasler H. —40, Melczar Adolf —40, Linkó Szeréna —40, Steiner Jenőné —40, Nagy Sándor —60, Grosz József —60, Gergits főpincér —40, Gager János —40, Dnkony Gyula —40, Berger István —40, Bisner Antal —40, Patonay Géza főpincér —40, Dreislender —40, Hofbauer Károly —60, Misák János —40, dr. Zsifors Aladár —40, X. Y. —40, Graf Gizella —40, Müller Dezso —40, Meher Adolf —40, Krasny Bódog —40, Freureis —40, Tetri József —40, Tauber Bódog —40, Kirchenreger H. —40, Fraurel Károly —40, Resz Gyula —40, Köbli Antal —40, Palkovits János —40, Ladányi Kálmán —40, Korody Arpád —40, Nagy István —20, Palavesztró Nándor —40. Összesen 111 kor.

Felérés szerkesztő: Kozma Zsigmond.

Kiadó: Schönherr József.

Munkatárs: Boór Jenő.

VILÁGHÍRÓS KÖNYVTÁR NY. T. BUDAPEST, VII. NYÁR-ÚTCA 1.

Ezerrel több kiváló orvos és tanár ajánlja!

1904. St. Louis Grand Prix.

Külföldi utazáson kerjen mindenütt Sz. Lukácsfürdői KRISTÁLY-ÁSVÁNYVIZET!

A KRISTÁLY-FORRÁS szenszával leveles hasznos itató itályzárakonát és emésztési nehézségeket, a legújabb és legnépszerűsebb asztali és italos. Hatalos: szomjoltó, vödöke és kiltöltő forradalmos szállítás. — Körös árnyégszék. Szenszával-nélküli ités is rendelkezési, mely hasznos nyhaság folytán pótolja a friss leveles és St.-Gallent vizeket. Sz. Lukácsfürdő Kútvállalat Budán.

A szaktársak figyelmébe ajánljuk

HERMANN GYULA

férfiszabómestert, VII., Wesselényi-utca 47, ki már 14 év óta csakis pincérek szabója és jó, jóléses munkájával elismerésünket kidermelte. **Kész szabás!** **Ocsós árak!** **Kész üzleti ruhák raktára.**

Egerben élénk forgalmu helyen egy újonnan épült házban május hó 1-én egy megfelelően **BODEGA** üzlet nyílik. A tubereendezett lakodasojajonos többféle vállalat miatt az üzletet önállóan nem kezelheti, így azt alérbeletbe szándékot adni. A pályázók bgyobb infomadóló a «Budapesti Pincér-Égylet»-elhezlyezó osztályában kapnak.

Hol van a legjobb kávé?
A „MAMUS”-NÁL
 = Haris-bazár =
 Éttermi segédek találkozó helye.

Littke
„Casinó”
pezsgő
 külön töltés.
 Budapesti főraktár:
IV., Szép-utca 3.
 Telefon-sz.: 10—85.

Vendéglős urak figyelmébe!

legmelegebben ajánlom a legjobbak elismert és sok ídőt s munkát megtartható „Berkovits”-féle

Hektograph-lapokat
 s minden színben lévő lapokat. A népszerű Hektograph-lap mindegyikét oldalon többször használható és egy eredetű 100—120 másolatot nyerhető. Lehúzás után barna olajos-írást közölkétek s 3—4 nap múlva ismét használható. Hektograph-fotókészítők és kímésítetlen rajzok-festmények minden nagyságban rendezhetők

Berkovits Károly
 szerszorosító-készítékek, Hektograph-raktárában
Budapest, VII., Sip-utca 11. szám.
 Árjegyzék bérmentve.

KRISTALY-forrás

szenásvával telített ásványvíz hasznos ital élvízgyávaroknál és emésztési nehézségeknél. A legkiszűrt és legpószogazabb ásványi és borvíz. — Határozott szemjélesítő. — Övszer fertőző betegségek ellen. — Orvosi rendelet szerint egy melegített pohárral igyék gyöngyörra. Kivántra szenásvmentes töltést is szállít a Szt. Lukácsfürdő Kútvaltalat Budán.

Pincérek figyelmébe!

Pincér-cipők mindennemű tyukszemés és fájós lábakat meggyógyít cipőim viselése.
Pincér-cipők valódi finom chevreaux-bőrű, könnyű, erős talppal, párja 12 korona.
Pincér-cipők kökedveltségnek öröndenek mindenhol.

Serény Zsigmond
 Budapest, VII., Erzsébet-körút 36.
 Vidéki megrendelések utánvéttel pontosan oszkoztetnek.

Olcsojtörlesztéses
PÉNZKÖLCSÖNT
 földbirtokra, házakra, telkekre, építkezésre l., II., III. bekebelezésre. Személyhitelt mindenkinek kezessel és anélkül. — Tisztviselő-kölcsönöket 5—25 évi visszafizetésre, valamint házak, telkek adás-vételét közvetlünk.
BUDAPESTI HITELFORGALMI INTÉZET
 Budapest, VII. ker., Rottenbiller-utca 1. szám.
 Fiók-iroda: Kispeszt, Hunyadi-utca 19. sz. alatt.
 Értéstités váltászbélyeg ellenében.

A világhírű francia
DELBECK & Co.
 reimsi pezsgőboryár és a müncheni Hofbräu magyarországi főlerakata.
 Válogatott fűszerárak, mindennemű bel- és külföldi eszemégek, magyar és francia pezsgőborok, rum és tea, likőrök, sajt, vaj, kassai és prágai sonka, felvágottak, gyümölcsök stb. raktára
Brázay Kálmánnál
 Muzeum-körút 23.

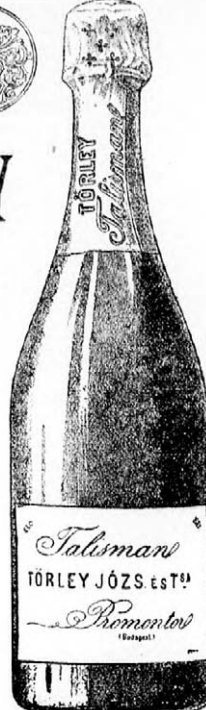
Pincérek borbélyai! Pincérek fodrászai!
GROSS SIMON fodrász-terme ::
 Budapest, VI., Petőfi-utca 3. sz.

Aki szervezett éttermi segéd, akinek a haja öszűl, aki igazi, jó elvtárs, aki nem támogat ki-zsákmányolót, az **Gross Simon** elvtárs fodrász-termet látogatja. Rendes Árszabály. Népszava. Mióta **Gross Simon** a pincérek fodrásza, ösz-haju pincérek nincsenek. Fejmosás, saját gyártmányú hűsítő vizekkel. Nincs hajhullás, de van fejbőrpóolás. Modern kiszolgálás. Tisztaság.

FOGAK. Egyesek és teljes fogso-
 tok, teljesen szájpaddás és inylemez nélkül is. Arany koronák, arany-és kaucsuk-hidak, melyeket nem kell és nem is lehet a szájból kivenni; eltérhetetlen, a gyökerek eltávolítása felesleges, ráadásra azonnal használható, 10 évi jóállással 24 óra alatt készítenek. Vidékelt megvárhatják. Saját találmányú szájpaddáskülkü műfogak csakis mű-teremben készíttetnek mérsékelt árak mellett.

BARNA I. Budapest, VII., fogműterme Kerepesi-út 18.
 Egyesületi tagok 20% engedményben részesülnek.

TELEFON
 megrendelések számára: 53—14.
 Céltervezetőség: 54—93.

TÖRLEY JÓZSEF
 ÉS TÁRSA
 pezsgőgyárosok.
 Pincék: BUDAFOK (Bpest mellett)
 Irodák: BUDAPEST, VIII., Eszterházy-utca 22.
 Figyeljünk a TÖRLEY-pezsgő valódiságára!
 Óvakodjunk az utánzatoktól!

A legnagyobb kincs a jó egészség, melynek főkölléke a tiszta levegő!

Hogy szobánk tiszta, üde levegő legyen, rendel-ban állandóan.
Beck Károly szabadalmazott ablakszellőztető készülékét.
 E találmány kitűnően bevált. Egyszerű szerkezetű és minden alakba alkalmazható. A legelőszűbb és leghigiénikusabb szellőztető készülék. — Levegheni megkeresésre további fel-
 viágópostással szolgát
BECK KÁROLY szabad. ablakszellőztető készülék készítő
Budapest, VIII. ker., József-utca 14. sz.

BUDAPEST-TELEFON. BÉCS-TELEFON.
ZORN MÓR
 butorszállítási és beraktározási vállalata
Budapest, VIII., József-körút 18. sz.
 Elvállal mindennemű költözködéseket, butorszállításokat vagy helyben, mint vidékre, vasúttal vagy hajón, csász. és királyi szabadalmazott butorkocsikkal. Minden kárért teljes felelősséget vállalok.
 Beraktározás száraz és tiszta rektárakban.
 Csomag és podgyászszállításokat elvállalok.

Transylvania Sec
 12 elsőrendű kitüntetés.
 Főraktár: **Louis François & Co.**
BORHEGYI FERENC
 Budapest, V., Gizella-tár 1. sz.
 Sürgönyeim: **FRANCOIS BUDAFOK**

csász. és kir. udvari szállítók.
 Főllő szász-coburg-gothai herceg ő fensége szállítói
BUDAFOK.
 Telefon: **BUDAFOK 15. SZÁM.**

Hors concours.
 Vezérképviselőség: **BUDA ÉS BLOCHMANN**
 Budapest, V., Akadémia-utca 16.
 Telefon: **BUDAFOK 15. SZÁM.**